

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ: Αριθ. 4104/60

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων και άλλων τινών οργανωτικών και διοικητικών διατάξεων.
(ΦΕΚ 147/Α/20-9-60)

Άρθρο 1

Εις το τέλος του άρθρ. 2 του αν.ν. 1846/51¹ προστίθεται § 4, έχουσα ούτω: «4. Ωσαύτως υπάγονται εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του παρόντος οι οικιακοί έμμισθοι βοηθοί (οικόσιτοι υπηρέται) και λοιπά κατ' οίκον του εργοδότητος απασχολούμενα πρόσωπα. Η ασφάλισις των εν λόγω προσώπων άρχεται αφ' ης το Ι.Κ.Α. λαμβάνει εκάστοτε γνώσιν περί της απασχολήσεώς του, λήγει δε αφ' ης αναγγέλεται εις το Ι.Κ.Α. η λήξις της απασχολήσεως. Κανονισμός εκδοθησόμενος το βραδύτερον εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος, θέλει ορίσει την διαδικασίαν και τον τρόπον υπολογισμού και καταβολής των εισφορών των ανωτέρω προσώπων, επιτρεπομένης της κατατάξεως αυτών εις κλάσεις τεκμαρτών ημερομισθίων δια τον υπολογισμόν των εισφορών και παροχών. Επί της ασφαλίσεως του οικιακού έμμισθου βοηθητικού προσωπικού και λοιπών κατ' οίκον του εργοδότητος απασχολουμένων προσώπων δύναται να έχη εφαρμογήν το δεύτερον εδάφιον την 3 παρόντος άρθρου καθ' ά ειδικώτερον θέλει ορίσει ο κατά τα ανωτέρω Κανονισμός. Η Διοίκησις του Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως εντός πέντε μηνών από της ισχύος του παρόντος υποβάλη εις το Υπουργείον Εργασίας τον ως άνω Κανονισμόν προς έγκρισιν κατά την διαδικασίαν του άρθρ. 16 του παρόντος».

Ασφάλισις συνταξιούχων κατά της ασθενείας.

Άρθρο 2.

Το άρθρ. 6 του αν.ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ως ακολούθως: «1. Εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος υπάγονται: α) Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. β) Το δυνάμει ειδικής νομοθεσίας συνταξιοδοτούμενον υπό του Ι.Κ.Α. προσωπικόν αυτού. γ) Οι πάσης φύσεως συνταξιούχοι Ειδικών Ταμείων, εφ' όσον ως ησφαλισμένοι του Ειδικού Ταμείου υπήγοντο εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος του Ι.Κ.Α. ή εδικαιούντο των παροχών του Κλάδου τούτου ως μέλη οικογενείας του θανόντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου. – 2. Δια πράξεων του Υπουργού Εργασίας, εκδιδομένων μετά γνώμην των Διοικητικών Συμβουλίων του Ι.Κ.Α. και του οικείου Ειδικού Ταμείου και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται ν' ασφαρίζονται υποχρεωτικώς εις το Ι.Κ.Α. δια τον Κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος οι συνταξιούχοι των λοιπών, πλην των εν τω εδαφίω γ' της προηγουμένης παραγράφου αναφερομένων Ειδικών Ταμείων, μη καλυπτόντων τους ησφαλισμένους των δια των εν λόγω παροχών. –3. Προς Ειδικά Ταμεία, δια την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εξομοιούνται και οι Δήμοι, αι Κοινότητες τα Δημοτικά Αγαθοεργά Ιδρύματα και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εν γένει, τα συνταξιοδοτούντα το προσωπικόν αυτών. Αι περί των προηγουμένη παραγράφου πράξεις του Υπουργού Εργασίας εκδίδονται, εν τη περιπτώσει ταύτη, μετά πρότασιν του Υπουργού Εσωτερικών προκειμένου περί Δήμων, Κοινοτήτων και Δημοτικών Ιδρυμάτων ή μετά πρότασιν του εποπτεύοντος το οικείον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου Υπουργού. –4. Η εισφορά των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. και των συνταξιούχων εκ του προσωπικού αυτού δια την κατά το παρόν άρθρον ασφάλισιν των, ορίζεται εις 4% επί του συνολικού ποσού της συντάξεώς των, παρακρατούμενη κατά μήνα εξ αυτής. Η εισφορά των συνταξιούχων των Ειδικών Ταμείων των συνεχιζόντων την ασφάλισιν του Κλάδου Παροχών Ασθενείας και Μητρότητος κατά το εδ. γ' της § 1 του παρόντος άρθρου ως και των κατά τας §§ 2 και 3 αυτού υπαγομένων εις την ασφάλισιν συνταξιούχων των Ειδικών Ταμείων, ορίζεται εις 10% επί του συνολικού ποσού της συντάξεώς των, εξ ης 6% εις βάρος του Ειδικού Ταμείου, 4% εις βάρος των Συνταξιούχων. Το Ειδικόν Ταμείον υποχρεούται

¹ Κδ Ν. 1951 σ. 735 και Δεύτ. Συμπλ. Γεν. Κωδ/σεως τόμ.3 σελ.5

να παρακρατή κατά μήνα την εισφοράν του συνταξιούχου και να αποδίδη ταύτην ομού μετά της βαρυνούσης τούτο εισφοράς εις το Ι.Κ.Α. εντός της υπό της § 3 του άρθρ. 26 του παρόντος οριζομένης προθεσμίας. -5. Τα περί των το παρόν άρθρον πρόσωπα δικαιούνται των αυτών παροχών και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ως και οι συνταξιούχοι της αντιστοίχου κατηγορίας του Ι.Κ.Α.

Άρθρο 3.

Εις το τέλος του άρθρ.24 του αν.ν. 1846/51 προστίθεται εδάφιον θ' έχον ούτω: «θ. Εισφοράν επαγγελματικού κινδύνου ίσην προς 1% των αποδοχών των μισθωτών των απασχολουμένων εις βιομηχανικά εργοστάσια, βιοτεχνικά εργαστήρια, εργοτάξια τεχνικών έργων και οικοδομών, φορτοεκφορτώσεις, μεταφοράς, μεταλλεία και λατομεία, υπονόμους, και εν γένει εις εργασίας διεξαγομένης υπό συνθήκας ώστε να τίθεται εν κινδύνω η ζωή ή η υγεία των εργαζομένων. Η εισφορά αυτή, βαρύνουσα αποκλειστικώς τον εργοδότην, δύναται δια β.δ. εκδιδομένων κατά την υπό του παρόντος άρθρου διαγραφόμενων διαδικασιών, είτε να μειούται εις το ήμισυ, εφ' όσον ουδέν εργατικόν ατύχημα λαβόν χώραν εν τη ενδιαφερομένη επιχειρήσει ανηγγέθη επί δύο συνεχή έτη είτε να αυξάνη μέχρι του διπλασίου, εφ' όσον η επιχείρησις δεν λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα υγιεινής και ασφαλείας προς πρόληψιν εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών. Δια την ως άνω μείωσιν της εισφοράς δεν λαμβάνονται υπ' όψιν εργατικά ατυχήματα προκαλέσαντα σωματικήν βλάβην ή βλάβην της υγείας του ησφαλισμένου συνεπεία της οποίας επήλθεν ανικανότης αυτού διαρκείας βραχυτέρας των επτά ημερών. Επί επιχειρήσεων, των το προσωπικόν υπάγεται εις την ασφάλισιν του ενός μόνον Κλάδου Ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. η εισφορά επαγγελματικού κινδύνου μειούται εις το ήμισυ. Δια β.δ. προκαλουμένων υπό του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. και της κατωτέρω Επιτροπής Προλήψεως Εργατικών Ατυχημάτων και σύμφωνον γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, θέλουν καθορισθή: α) Τα βασικά μέτρα, άτινα υποχρεούνται όπως λαμβάνουν οι εργοδότες δια την πρόληψιν εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών. β) Ο τρόπος ασκήσεως ελέγχου των τόπων εργασίας υπό των κατά νόμον αρμοδίων οργάνων. γ) Ο τρόπος αναγγελίας εις το Υπουργείον Εργασίας και το Ι.Κ.Α. των εργατικών ατυχημάτων και Επαγγελματικών ασθενειών και η υποχρέωσις τηρήσεως βιβλίου απογραφής των εργατικών ατυχημάτων. δ) Αι κατηγορίαι των Επιχειρήσεων, αίτινες υποχρεούνται εις την καταβολήν της εισφοράς επαγγελματικού κινδύνου. ε) Οι όροι και οι προϋποθέσεις δια την καταβολήν της μειωμένης ή ηυξημένης κατά τα ανωτέρω εισφοράς. στ) Οι όροι και αι προϋποθέσεις, υφ' ας θα δύναται, προκειμένου περί μικτής επιχειρήσεως, να περιορίζηται η εισφορά επαγγελματικού κινδύνου επί των αποδοχών τωιαύτης επιχειρήσεως. ζ) Η επέκτασις της εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων και εις ετέρας επιχειρήσεις, το προσωπικόν των οποίων υπάγεται εις την ασφάλισιν Ειδικών Ταμείων και ο τρόπος εφαρμογής εις τας περιπτώσεις ταύτας των διατάξεων του παρόντος. η) Πάσα ετέρα λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων. Η κατά τα ανωτέρω Επιτροπή Προλήψεως Εργατικών Ατυχημάτων αποτελείται: α) Εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας, ως Προέδρου, β) εξ ενός Τεχνικού Επιθεωρητού του Υπουργείου Εργασίας, γ) εξ ενός Επιθεωρητού Βιομηχανίας, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του, υπό του Υπουργού Βιομηχανίας, δ) εξ ενός Υγειονομικού Επιθεωρητού του Υπουργείου Εργασίας ή ενός ιατρού Οργανισμού Κοινωνικής Ασφαλίσεως, έχοντος πείραν και ειδικεύσιν εις τα θέματα των εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, ε) εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου Οργανισμού Κοινωνικής Ασφαλίσεως εκ του κλάδου Επιθεωρήσεως, στ) εξ ενός τεχνικού, υποδεικνυομένου, μετά του αναπληρωτού του, υπό του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, ζ) εξ ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Προλήψεως Ατυχημάτων, η) ανά ενός εκπροσώπου των ησφαλισμένων και εργοδοτών, προερχομένων εκ των Κλάδων της Βαρείας Βιομηχανίας ή Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων. Ο εκπρόσωπος των εργοδοτών και ο αναπληρωτής αυτού υποδεικνύονται υπό του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων ή του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών εις διπλάσιον αριθμόν, ο δε εκπρόσωπος των ησφαλισμένων και ο αναπληρωτής αυτού υπό των οικείων Ομοσπονδιών Μισθωτών Βαρείας Βιομηχανίας ή Μεταλλευτών, εις διπλάσιον ομοίως αριθμόν. Άπαντα τα μέλη, ο εισηγητής και ο Γραμματεύς της Επιτροπής και οι

αναπληρωταί αυτών, διορίζονται δια πράξεως του Υπουργού Εργασίας. Χρέη εισηγητού εκτελεί εις των Τεχνικών Επιθεωρητών, οριζόμενος υπό του Υπουργού Εργασίας, αναλόγως του συζητουμένου θέματος. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, θέλουν καθορισθή ο τρόπος λειτουργίας της Επιτροπής, αι αρμοδιότητες και ο τόπος συνεδριάσεων αυτής. Δια της αυτής αποφάσεως θέλουν καθορισθή και αι υποχρέωσεις του ΙΚΑ προς παροχήν των απαιτουμένων οικονομικών μέσων δια την αγοράν των αναγκαίων επιστημονικών οργάνων δια την λειτουργίαν της Επιτροπής.

Άρθρο 4.

Η § 2 του άρθρ. 25 του αν.ν. 1846/51, ως αυτή ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως ακολούθως: «2. Δια τον υπολογισμόν των κατά την προηγουμένην παράγραφον εισφορών και των κατά τον παρόντα νόμον παροχών, τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν του παρόντος πρόσωπα κατατάσσοντα εις μίαν των ακολούθων δέκα τεσσάρων ασφαλιστικών κλάσεων, δι' ας προσδιορίζονται τα έναντι εκάστης τούτων αναφερόμενα τεκμαρτά ημερομίσθια, εφ' ων και υπολογίζονται αι εισφοραί και αι εις χρήμα παροχαί :

Ημερήσιος μισθός		Ασφαλ.	Κλάσις	Τεκμαρτόν ημερομίσθιον
Από	Μέχρι	22,50	I	20
22,55	-	27,50	II	25
27,55	-	32,50	III	30
32,55	-	37,50	IV	35
37,55	-	45	V	40
45,05	-	55	VI	50
55,05	-	65	VII	60
Ημερήσιος μισθός		Ασφαλ.	Κλάσις	Τεκμαρτόν ημερομίσθιον
Από	Μέχρι			
65,05	-	75	VIII	70
75,05	-	85	IX	80
85,05	-	105	X	100
105,05	-	130	XI	125
130,05	-	160	XII	150
160,05	-	190	XIII	180
190,05	και άνω		XIV	210

Δι' αποφάσεων του Δ.Σ. στρογγυλεύονται εις ακεραίας δραχμάς του κάτω του ημίσεος της δραχμής παραλειπομένου, από δε του ημίσεος και άνω λογιζομένου ως ακεραίας δραχμής, αι δι' εκάστην ασφαλιστικήν κλάσιν μεταβλητέαι εισφοραί και παροχαί. Κατ' εξαίρεσιν, προκειμένου περί μαθητών τεχνιτών απασχολουμένων συμφώνως προς τας διατάξεις του από 6-6-1952 β.δ., «περί εκπαιδεύσεως μαθητών τεχνιτών, ως και περί μαθητών και σπουδαστών των υπό του ν.δ. 3971/59¹ προβλεπομένων τεχνικών και Επαγγελματικών Σχολών, το ποσόν εφ' ού υπολογίζονται αι κατά την προηγουμένην παράγραφον ασφαλιστικαί εισφοραί ορίζεται εις το 1/2 του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην εκ του μισθού του ανήκει ο ησφαλισμένος, των εισφορών τούτων βαρυνουσών εξ ολοκλήρου τον εργοδότην. Αι μειωμένοι αύται εισφοραί καταβάλλονται μόνον εφ' όσον χρόνον διαρκεί κατά τας κειμένας διατάξεις η μαθητεία ή πρακτική άσκησης ως προϋποθέσις δια την απόκτησιν του πτυχίου. Αι διατάξεις της § 1 του άρθρ. 30 του ν.δ. 2698/53, του άρθρ. 6 § 2 του ν. 3665/57² και του άρθρ. 22 § 3 του ν.δ. 3971/59 δεν έχουν εφαρμογήν δια το Ι.Κ.Α. και λοιπούς Οργανισμούς

¹ Κδ. Ν. 1959 σ. 920

² Κδ Ν. 1953 σ. 1153 έως 1157 σ.72

Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην του Ο.Α.Α.Α., δι' ους ισχύουν εφεξής αι ανωτέρω διατάξεις, περί μειωμένων εισφορών μαθητευομένων».

Άρθρο 5.

1. Η § 1 του άρθρ. 28 του α.ν. 1846/51 αντικαθίσταται δια των επομένων §§ 1, 1α και 1β ως ακολούθως: «1. Ο ησφαλισμένος παρά τω Ιδρύματι δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εάν κατά την υποβολήν της αιτήσεως έχη συμπληρώσει το 65ον της ηλικίας του ή η ησφαλισμένη το 60ον και επραγματοποίησε δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) τουλάχιστον ημέρας εργασίας. Το ως άνω κατώτατον όριον ημερών εργασίας αυξάνεται προοδευτικώς εις 4.050 εν συνόλω προστιθεμένων εις τας 2.500 ημέρας εργασίας ανά 175 τοιούτων κατά μέσον όρον καθ' έκαστον επόμενον ημερολογιακόν έτος, αρχής γινομένης από 1^{ης} Ιανουαρίου 1962. – 1^α. Ο συμπληρώσας το 62ον έτος της ηλικίας του ησφαλισμένος ή το 57ον ή ησφαλισμένη, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εάν επραγματοποίησεν εξ χιλιάδας (6.000) τουλάχιστον ημέρας εργασίας κατά την υποβολήν της αιτήσεως. Ο ανωτέρω αριθμός αυξάνεται προοδευτικώς εις 10.000 εν συνόλω προστιθεμένων εις τας 6.000 ημέρας ανά 225 τοιούτων κατά μέσον όρον καθ' έκαστον επόμενον ημερολογιακόν έτος, αρχής γενομένης από 1ης Ιανουαρίου 1962. 1β. Ο ησφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της επομένης παραγράφου και επραγματοποίησε χιλίας πεντακοσίας τουλάχιστον ημέρας εργασίας, εξ ων 300 τουλάχιστον εντός των πέντε ετών των αμέσως προηγουμένων εκείνου καθ' ο κατέστη ανάπηρος ή επραγματοποίησε τον υπό των §§ 1 και 1α του παρόντος άρθρου απαιτούμενον αριθμόν ημερών εργασίας». –2. Η § 5 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51 αντικαθίσταται ως ακολούθως : «5. Εάν ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε τον υπό της § 1 ή 1α του παρόντος άρθρου οριζόμενον αριθμόν ημερών εργασίας, εξ ων ανά εκατόν τουλάχιστον καθ' έκαστον των πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ον υποβάλλεται η αίτησις περί απονομής συντάξεως, δικαιούται συντάξεως γήρατος ηλαττωμένης κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ των υπό της § 1 και 1α αντιστοιχώς του παρόντος άρθρου οριζομένων ορίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε το 60ον έτος της ηλικίας του προκειμένου περί ησφαλισμένου και το 55ον έτος της ηλικίας προκειμένου περί ησφαλισμένης. Από της συμπληρώσεως των αυτών ορίων ηλικίας, ήτοι, του 60ου προκειμένου περί αρρένων και του 55ου προκειμένου περί θηλέων, δικαιούνται συντάξεως συντρεχουσών των προϋποθέσεων των §§ 1 και 1α και δη άνευ των κατά τα ανωτέρω μειώσεων, οι ησφαλισμένοι οι επί μακρόν απασχολούμενοι εις ιδιαζόντως βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα καθοριζόμενα δια Κανονισμού, δια του οποίου θέλουν καθορισθή πλην του χρόνου απασχολήσεως εις τα εν λόγω επαγγέλματα και παν σχετικόν με την συνταξιοδότησιν τούτων ζήτημα. Έγγαμος ησφαλισμένη μετ' ανηλίκων τέκνων ή εν χηρεία τελούσα μετ' ανηλίκων τέκνων έχουσα συμπληρώσει το 50ον έτος της ηλικίας της και 5.500 τουλάχιστον ημέρας εργασίας, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ηλαττωμένης κατά 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ του 55ου έτους της ηλικίας της, το ποσόν της οποίας δεν δύναται να είναι μικρότερον του προβλεπομένου κατωτάτου ορίου συντάξεως, εφ' όσον δεν τυγχάνει συνταξιούχος του ΙΚΑ, του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ή ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως». –3. Το πρώτον εδάφιον της § 6 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51 τροποποιείται ως ακολούθως: «6. Εν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή ησφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τουλάχιστον 1500 ημέρας εργασίας, εξ ων 300 τουλάχιστον εντός των 5 ετών των αμέσως προηγουμένων εκείνου καθ' ον επήλθεν ο θάνατος ή ησφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει το υπό της §1 του παρόντος άρθρου απαιτούμενον αριθμόν ημερών εργασίας δικαιούνται συντάξεως κατά τας επομένας παραγράφους». –4. Η § 8 του άρθρ. 38 του αν. ν. 1846/51 τροποποιείται ως ακολούθως: «8. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται η χήρα (χήρος) ισούται προ τα εβδομήκοντα (70) εκατοστά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης)». –5. Εις το τέλος του άρθρ. 28 προστίθεται § 14 έχουσα ούτω: «14. Εφ' όσον δεν έχει παρέλθει πενταετία από της επεκτάσεως της ασφαλίσεως εις τινα περιοχήν ή επαγγελματικήν κατηγορίαν, πρόσωπα το πρώτον υπαχθέντα εις την ασφάλισιν εν τη περιοχή η επαγγελματική ταύτη κατηγορία, δικαιούνται συντάξεως αναπηρίας ή επιδόματος αναπροσαρμογής ή συντάξεως γήρατος, μειωμένης κατά 20% εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει

1.000 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εν τη αυτή περιοχή ή επαγγελματική κατηγορία και έχουν καταστή ανάπηρα κατά την έννοια της § 2 ή έχουν συμπληρώσει το κατά την § 1 του παρόντος άρθρου όριον ηλικίας. Υπό τας αυτάς προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως εν περιπτώσει θανάτου των ως άνω προσώπων, τα εν § 6 του παρόντος άρθρου οριζόμενα μέλη οικογενείας. Μετά την πάροδον της πενταετίας από της επεκτάσεως της ασφαλίσεως και δι' έκαστον διανυόμενον επί πλέον έτος προστίθενται εις τας ως άνω χιλίας ημέρας εργασίας ανά 175 κατά μέσον όρον μέχρι συμπληρώσεως των υπό των §§ 1, 1α, 1β, 5 ή 6 του παρόντος άρθρου οριζομένων χρονικών προϋποθέσεων δια την απονομήν συντάξεως γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, οπότε το ποσόν της συντάξεως υπολογίζεται άνευ της κατά τα ανωτέρω μειώσεως. Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογήν επί προσώπων άτινα επραγματοποίησον τριακοσίας τουλάχιστον ημέρας εργασίας εντός των πέντε ετών των αμέσως προηγούμενων της επεκτάσεως της ασφαλίσεως εις την προσοχήν των ή εις την επαγγελματικήν αυτών κατηγορίαν».

Άρθρο 6.

1. Αι § § 1,2 και 3 του άρθρ. 29 του αν. ν. 1846/51 αντικαθίστανται ως ακολούθως: «1. Το ποσόν της υπό του Ι.Κ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και αναπηρίας αποτελείται: α) εκ βασικού ποσού, οριζομένου εις ποσοστόν, κατά τον ανωτέρω πίνακα Α' του τεκμαρτού ημερομισθίου της μισθολογικής κλάσεως, εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρ. 37 του παρόντος, πολλαπλασιαζομένου επί 25:

Π Ι Ν Α Ξ Α' (Βασικόν ποσόν)	Ποσοστόν
Μισθολογικές Κλάσεις	
I	98%
II	83%
III	73%
IV	67%
V	61%
VI	56%
VII	51,5%
VIII	49%
IX	46,5%
X	44%
XI	43%
XII	37%
XIII	32%
XIV	28%

β) εκ προσανξήσεων, υπολογιζομένων ανά 300 ημέρας εργασίας πέραν των 3000 οριζομένων εις τα εν των κατωτέρω πίνακι Β ποσοστά επί του αυτού ως άνω τεκμαρτού ημερομισθίου, πολλαπλασιαζομένου επί 25:

Π Ι Ν Α Ξ Β' (Προσανξήσεις)	Ποσοστόν
Μισθολογικές Κλάσεις	
I, II, III, 1% δι' ημέρας εργ. από	3300 και άνω
IV,	
V 1,5% » » »	3300 έως 6299
1% » » »	6300 και άνω
VI, VII 1,2% » » »	3300 έως 6299
1% » » »	6300 και άνω
VII, IX 1% » » »	3300 και άνω
X, XI 1% » » »	3300 έως 7799
1,2% » » »	7800 και άνω
XII 1% » » »	3300 έως 7799

	1,8%	»	»	»	7800 και άνω
XIII	1%	»	»	»	3300 έως 7799
	2,1%	»	»	»	7800 και άνω
XIV	1%	»	»	»	3300 έως 7799
	2,5%	»	»	»	7800 και άνω

2. Εάν πρόκειται περί αναπηρίας οφειλομένης εις εργατικόν ατύχημα, το ποσόν της απονεμητέας, κατά τας ανωτέρω διατάξεις συντάξεως, δεν δύναται να είναι κατώτερον του 60% του γινομένου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρ. 37 του παρόντος επί 25, όπερ ποσόν όμως δεν δύναται να υπερβαίνει το 25πλάσιον του τεκμαρτού ημερομισθίου της X ασφαλιστικής κλάσεως. -3. Το ποσόν της συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος προσαυξάνεται κατά 50% υπολογιζόμενον επί του τμήματος συντάξεως μέχρι δρχ. 574, εφ' όσον ο συνταξιούχος είναι έγγαμος, η δε σύζυγός του δεν ασκεί επάγγελμά τι ή δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου. Αι κατά την § 1 του παρόντος άρθρου συντάξεις προσαυξάνονται κατά 20% δια το πρώτον τέκνον, 15% δια το δεύτερον τέκνον και 10% δια το τρίτον τέκνον, εφ' όσον είναι άγαμα και δεν ασκούν επάγγελμά τι ή δεν λαμβάνει δι' αυτά προσαύξησιν ο έτερος των συζύγων, εάν είναι συνταξιούχος ή δεν λαμβάνουν τα ίδια σύνταξιν εξ ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ.» -2. Η § 11 του άρθρ. 29 του αν. ν. 1846/51 τροποποιείται ως ακολούθως: «11. Το συνολικόν ποσόν της απονεμητέας εις τον δικαιούχον συντάξεως μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων, πλην της περί ης η προηγουμένη παράγραφος προσαυξήσεως λόγω απολύτου αναπηρίας, εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι ανώτερον του 25πλασίου του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπελογίσθη η σύνταξιν, Επί συνταξιούχου δικαιουμένου συντάξεως και εκ του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ ή ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως, το άθροισμα των λαμβανομένων συντάξεων δεν δύναται να υπερβή το ποσόν των 100% των εκάστοτε αποδοχών ενεργείας επί τη βάσει των οποίων υπελογίσθη η μεγαλυτέρα σύνταξιν. Εάν το άθροισμα τούτο είναι ανώτερον του εν λόγω ποσού η σύνταξιν του Ι.Κ.Α. μειούται αναλόγως».

Άρθρο 7.

1. Εφ' όσον δια τον υπολογισμόν της χορηγουμένης βάσει του αν. ν. 1846/51, ως ούτος τροποποιείται δια του παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, συντάξεως ή άλλης χρηματικής παροχής λαμβάνεται υπ' όπιν χρονική περίοδος προς της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, ο ησφαλισμένος κατατάσσεται εις μίαν των υπό του άρθρ. 25 του αν. ν. 1846/51 ασφαλιστικών κλάσεων βάσει της ακολούθου αντιστοιχίας :

Παλαιά κλάσις	Νέα Κλάσις
I, II, III	I
IV	II
V	III
VI	IV
VII	V
VIII	VI
IX	VII
X	VIII
XI	IX
XII	X
XIII	XI

2. Μετά την § 8 του άρθρου 26 του αν. ν. 1846/51 προστίθεται παράγραφος 8α έχουσα ούτω: «8α. Ημέραι εργασίας πραγματοποιηθείσαι παρ' ησφαλισμένου εις περίοδον προγενεστέραν της πενταετίας από της παρ' αυτού υποβολής της περί αναγνωρίσεως τούτων σχετικής αιτήσεως, εν ουδεμιά περιπτώσει αναγνωρίζονται υπό του Ι.Κ.Α. Δια την αναγνώρισιν υπό του Ι.Κ.Α.

ημερών εργασία πραγματοποιηθείσων μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος δέον όπως υποβληθή σχετική αίτησις παρά του ενδιαφερομένου εντός ανατρεπτικής προθεσμίας εξ μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος. Ο καθ' οιονδήποτε τρόπον αποχωρών ή απολυόμενος από της εργασίας του ησφαλισμένος υποχρεούται όπως εντός εξαμήνου από της αποχωρήσεως ή απολύσεως δηλώσει εις το Ι.Κ.Α. τας τυχόν παρ' αυτού πραγματοποιηθείσας ημέρας εργασίας παρά τω τελευταίω εργοδότη δια τας οποίας δεν κατεβλήθησαν εις το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικά εισφοραί. Απολυθέντες ή αποχωρήσαντες προ της δημοσιεύσεως του παρόντος δέον όπως υποβάλουν την κατά τα ανωτέρω δήλωσιν εντός εξ μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος. Επί παραλείψεως δηλώσεως των ως άνω ημερών εργασίας εις το Ι.Κ.Α. εντός της υπό του προηγουμένου εδαφίου τασσομένης προθεσμίας αυτοί δεν αναγνωρίζονται παρ' αυτού. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρ. 43 του ν.δ. 2698/53, επί παραλείψεως του εργοδότη όπως αναγγείλη εις το Ι.Κ.Α. την παρ' αυτού πρόσληψιν μισθωτού εντός έτους από της προσλήψεως, ούτως ανεξαρτήτως των άλλων συνεπειών εκ της μη καταβολής εντός των νομίμων προθεσμιών των ασφαλιστικών εισφορών επιβαρύνεται και δι' εφ' άπαξ ποσού ίσου προς τα 25% των εκ της αιτίας ταύτης οφειλομένων εισφορών. -3. Εις το τέλος της § 9 του άρθρ. 26 του αν. ν. 1846/51 προστίθεται διάταξις, έχουσα ούτω: «Εν περιπτώσει υποβολής εις το Ι.Κ.Α. υπό του εργοδότη αμφισβητούμενων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος των καταβλητέων εισφορών, δύναται το Ι.Κ.Α. να προβή εις επαλήθευσιν των καταβληθέντων μισθών ή ημερομισθίων εκ της παρά τη αρμοδία Οικονομική Εφορία φορολογικής δηλώσεως του εργοδότη, ήτις αποτελεί τεκμήριον δια τον υπολογισμόν των εισφορών. Ο Οικονομικός Έφορος δια τον καθορισμόν των κερδών του υποκειμένου εις φόρον εισοδήματος φυσικού ή νομικού προσώπου δεν υποχρεούται να συνυπολογίση, ως πραγματοποιηθείσας δαπάνας εκ μισθών και ημερομισθίων ποσά, εφ' ών δεν κατεβλήθησαν αι υπέρ του Ι.Κ.Α. ή ετέρου ασφαλιστικού οργανισμού ασφαλιστικά εισφοραί, εκτός εάν υπό της κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται μερική ή ολική απαλλαγή από της υποχρεώσεως καταβολής εισφορών». -4. Δια την είσπραξιν υπό του Ι.Κ.Α. των πόρων ετέρων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή οιουδήποτε Οργανισμού Κοινωνικής Πολιτικής ή την καθ' οιονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησιν των υπηρεσιών αυτού προς εξυπηρέτησιν Ν.Π.Δ.Δ. ή Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής, καταβάλλεται υπ' αυτών εις το Ι.Κ.Α. αποζημίωσις καθοριζομένη δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, μετά γνώμην των Διοικ. Συμβουλίων των ενδιαφερομένων Οργανισμών, διαφυλασσομένης της ισχύος ειδικών διατάξεων. -5. Αι περί των αι διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4 και 9 του παρόντος ειδικοί πόροι και εισφοραί αποτελούν έσοδα αποκλειστικώς του Ι.Κ.Α., μη εφαρμοζομένης επ' αυτών της § 2 του άρθρ. 33 του ν.δ. 2961/54 ως αύτη ετροποποιήθη μεταγενεστέρως. Αμφισβητήσεις περί του τρόπου εφαρμογής της § 2 του άρθρ. 33 του ν.δ. 2961/54 ως αύτη ετροποποιήθη μεταγενεστέρως επιλύονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και Ο.Α.Α.Α. και σύμφωνα γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως. -6. Ημέραι εργασίας πραγματοποιηθείσαι εν τη ασφαλίσει κατά της ασθενείας του Ε.Λ.Κ.Α.Δ. παρ' ησφαλισμένων του Ι.Κ.Α. λογίζονται ως ημέραι εργασίας πραγματοποιηθείσαι και εις τον κλάδον αναπηρίας - γήρατος - θανάτου του Ι.Κ.Α. Το ποσόν του ασφαλίστρου και αι λεπτομέρειαι εφαρμογής της παρούσης διατάξεως ορισθήσονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας. -7. Προκειμένου περί ησφαλισμένων ή συνταξιούχων του τέως Ταμείου Μεταλλευτών συγχωνευθέντος την 1.6.1956 εις το Ι.Κ.Α. παρέχεται η δυνατότης ίνα γίνη αναγνώρισις πραγματοποιηθέντων κατά το παρελθόν άνευ χρονικού περιορισμού ημερομισθίων των εις διαφόρους μεταλλευτικάς επιχειρήσεις είτε διοικητικώς δια του Ι.Κ.Α. βάσει προσκομιζομένων παρά του ενδιαφερομένου στοιχείων και εμμαρτύρων αποδείξεων, είτε δικαστικώς κατ' ελευθέραν επιλογήν του ίδιου δια της προσφυγής εις τον αρμόδιον εργατοδίκην κατά την εργατικήν διαδικασίαν μετά προσεπίκλησιν του Ι.Κ.Α. προς παρέμβασιν και εκδόσεως αμετακλήτου αποφάσεως επιτρεπομένων όλων των αποδεικτικών προς τούτο μέσων.

Άρθρο 8

Το δεύτερον εδάφιον της § 2 του άρθρ. 38 του αν. ν. 1846/51 τροποποιείται ως ακολούθως: «Εν ουδεμίā όμως περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος, μετά των προσαυξήσεων λόγω

οικογενειακών βαρών, δύναται να είναι ανώτερον του τεκμαρτού ημερομισθίου της VII μισθολογικής κλάσεως, ουδέ το 70% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπολογίζεται το επίδομα».

Άρθρο 9.

1. Η υπό του άρθρ. 7 του ν. 2348/53 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως διατάξεων αφορωσών την επεξεργασίαν φύλλων καπνού και συγχωνεύσεως του Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατών μετά του Ι.Κ.Α.», ως τούτο αντικατεστάθη υπό του άρθρ. 2 του ν.δ. 2519/1953 οριζομένη ειδική εισφορά επί της αξίας των εξαγομένων εκτός των ορίων της χώρας καπνών των εσοδειών 1952, 1953 και 1954 επεκτείνεται και επί της τιμής των κατά το 1954 εσοδειών, μειουμένη εις 11/2 % προκειμένου περί καπνών εσοδειών 1955, 1956 εις 1% των εσοδειών 1957 και 1958 και εις 0,5% προκειμένου περί καπνών εσοδειών 1959 και εφεξής. —2. Εντός του πρώτου εξαμήνου εκάστου έτους και επί μίαν πενταετίαν, αρχής γινομένης από του έτους 1960, μεταφέρεται εις τον Κλάδον συντάξεων του Ι.Κ.Α. ποσόν δραχμών είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) εκ των αποθεματικών του παρά τω Οργανισμό Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας Ειδικού Λογαριασμού Στρατευομένων Μισθωτών προς κάλυψιν ελλείματος του κατά την § 4 του άρθρ. 11 του παρόντος καταργουμένου Ειδικού Λογαριασμού εξυπηρετήσεως συνταξιούχων καπνεργατών. —3. Η τιμή του διατιθεμένου δια τας ανάγκας του εσωτερικού άλατος αυξάνεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος κατά είκοσι πέντε (25) λεπτά κατά χιλιόγραμμον, της εκ της ταύτης προσόδου αποδιδομένης εις το Ι.Κ.Α. κατά τα δι' αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας ορισθησόμενα. Εις την ως άνω αύξησιν συμψηφίζεται η δυνάμει του ν. διατάγματος της 28.6.1935 «περί αυξήσεως της τιμής του άλατος και ενισχύσεως του Ταμείου Ασφαλίσεως των εις τα μεταλλεία εργαζομένων, επιβληθείσα αύξησις της τιμής του άλατος. —4. Από της 1^{ης} Οκτωβρίου 1960 αι διατάξεις των άρθρων 5 και 7 του ν. 2861/1954 «περί μέτρων ενισχύσεως της εξαγωγής βιομηχανικών και άλλων εγχωρίων προϊόντων¹ και του άρθρ. 1 του ν.δ. 3403/1955,² δι' ων μειούνται αι υπέρ του Ι.Κ.Α. και λοιπών Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής καταβαλλόμεναι εργοδοτικά εισφοραί επί μισθών και ημερομισθίων αναλογούντων εις την κατασκευήν εξαγομένων βιομηχανικών και μεταλλευτικών προϊόντων εις την αλλοδαπήν ή εξαγομένων εφοδίων υπερποντίων παραγγελιών του Κοινού Αμυντικού Προγράμματος, δεν έχουν εφαρμογήν δια το Ι.Κ.Α. και λοιπούς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής, Βασ. διατάγματα και Υπουργικά αποφάσεις εκδοθείσαι κατ' εφαρμογήν των περι ων, το προηγούμενον εδάφιον, διατάξεων δεν έχουν εφαρμογήν δια το Ι.Κ.Α. και τους ως άνω Οργανισμούς, εφ' όσον αφορούν εξαγωγάς πραγματοποιουμένας από της ισχύος του παρόντος νόμου. — 5. Από 1^{ης} Οκτωβρίου 1960 δεν έχουν εφαρμογήν δια το Ι.Κ.Α. και λοιπούς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής, αι διατάξεις του άρθρ. 6 του ν. 3213/55 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί μέτρων προστασίας της επαρχιακής βιομηχανίας³», εφ' όσον πρόκειται περί μεταλλευτικών επιχειρήσεων και έτυχον επί τούτων εφαρμογής. —6. Η βαρύνουσα τον ησφαλισμένον εισφορά υπέρ του Ι.Κ.Α. δια την ασφάλισιν αυτού εις τον Κλάδον αναπηρίας, γήρατος και θανάτου αυξάνεται από 1^{ης} του επομένου της δημοσιεύσεως του παρόντος μηνός κατά 0,5 οριζομένη εις 2,25%.

Άρθρο 10.

1. Αι υπέρ του Ι.Κ.Α. ή οιουδήποτε Οργανισμού Κοινωνικής Αφαλίσεως ή Πολιτικής εισφοραί ησφαλισμένου και εργοδότου υπολογίζονται εις το διπλάσιον προκειμένου περί ασφαλίσεως απασχολουμένου συνταξιούχου του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ασφαλιστικού Οργανισμού. —2. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί συνταξιούχων ων το εκ της συντάξεως ή το εκ των συντάξεων και βοηθημάτων ή μερισμάτων τύπου συντάξεως συνολικόν μηνιαίον εισόδημα είναι μικρότερον του εκάστοτε ισχύοντος κατωτάτου ορίου αμοιβής ιδιωτικού υπαλλήλου γραφείων ηυξημένον κατά 50%. Ωσαύτως δεν έχουνσιν εφαρμογήν προκειμένου περί συνταξιούχων λόγω θανάτου. —3. Η κατά την § 1 του παρόντος

¹ Κδ Ν. 1954 σ. 502

² Κδ Ν. 1955 σ. 1080

³ Κδ Ν. 1955 σ. 371

άρθρου επιβαλλομένη πρόσθετος εισφορά κατανέμεται εξ ίσου μεταξύ Ι.Κ.Α. και Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας, των αντιστοίχων ποσών αυτής μεταφερομένων εις τους Οργανισμούς τούτους παρά των εισπραττόντων ταύτην Οργανισμών, εις το τέλος εκάστου οικονομικού έτους. —4. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας λαμβανομένων μετά γνώμην του Δ.Σ. του Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας και σύμφωνον γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας, Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως δύναται εις όλως εξαιρετικές περιπτώσεις να εξαιρούνται της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου κατηγορίαί προσώπων ων η απασχόλησις κρίνεται αναγκαία δια την εξυπηρέτησιν γενικώτερων εθνικών ή κοινωνικών σκοπών. —5. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 34 § 2 και 60 § 3 του αν. ν. 1846/51, ο υπαίτιος του θανάτου ή βλάβης της υγείας ή της σωματικής ακεραιότητος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου υποχρεούται να καταβάλη εις το Ι.Κ.Α. παν ό,τι τούτο κατέβαλεν ή μέλλει να καταβάλη δια παροχάς ασθενείας εις είδος και εις χρήμα εις τον παθόντα ή τους δικαιοδόχους αυτού, του Ι.Κ.Α. έχοντος ευθείαν αγωγήν κατά του υπαιτίου καθ' ο μέρος επιβαρύνεται τούτο. Κατά το ποσόν τούτο μειούται η ενδεχομένη αξίωσις του παθόντος ή των δικαιοδόχων αυτού έναντι του υπαιτίου του θανάτου ή της βλάβης. Δια κανονισμού ορισθήσονται αι λεπτομέρειαι της εφαρμογής της παρούσης παραγράφου και ο τρόπος υπολογισμού του καταβλητέου κατά τα ανωτέρω ποσού.

Άρθρο 11.

1. Αι διατάξεις της § 4 του άρθρ. 56 του αν. ν. 1846/51 εφαρμόζονται από της δημοσιεύσεως του παρόντος ν.δ./τος και επί των συντάξεων των κατά την νομοθεσίαν του τέως Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατών και του ν. 2348/1953 συνταξιοδοτηθέντων προσώπων, εφ' όσον ταύτα επλήρουν κατά την ημερομηνίαν της συγχωνεύσεως του ΤΑΚ εις το Ι.Κ.Α. τας υπό των ως είρηται διατάξεων οριζόμενας προϋποθέσεις. Οι εκ των ανωτέρω μη πληρούντες τας εν λόγω προϋποθέσεις δικαιούνται των δια τους λοιπούς συνταξιούχους του Ι.Κ.Α. ισχυόντων κατωτάτων ορίων συντάξεως. —2. Ησφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., τυχόντες εφ' άπαξ αποζημιώσεως κατά την § 4 του άρθρ. 4 του ν. 2348/53 ή κατά το άρθρ. 1 του ν.δ. 2519/53, δικαιούνται, μετά την συμπλήρωσιν του 65^{ου} έτους της ηλικίας των προκειμένου περί αρρένων ή του 60^{ου} προκειμένου περί θηλέων να συνυπολογίζωσι τας τυχόν επί πλέον των 2699 πραγματοποιηθείσας παρ' αυτών, προ της συγχωνεύσεως του ΤΑΚ εις το Ι.Κ.Α. ημέρας εργασίας ως καπνεργάτου και δια την θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως γήρατος εκ του Ι.Κ.Α., εφ' όσον δια του συνυπολογισμού των ημερών τούτων συμπληρούν τας υπό της § 1 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51, ως τροποποιείται δια του παρόντος ν. δ/τος, οριζόμενας ημέρας εργασίας, εξ ών 400 τουλάχιστον από της συγχωνεύσεως μέχρι της υποβολής της περί απονομής συντάξεως αιτήσεώς των. Την § 6 του άρθρ. 5 του ν.δ. 2519/53¹, δύναται να επικαλεσθή ο ησφαλισμένος της κατηγορίας της παρούσης παραγράφου, εφ' όσον θεμελιούται αυτοτελές δικαίωμα συντάξεως βάσει της § 1 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51. —3. Παρέχεται προθεσμία εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος προς υποβολήν αιτήσεως δι' εφ' άπαξ αποζημιώσιν εις τους δικαιούχους τους καθοριζομένους υπό της § 4 του άρθρου 4 του ν. 2348/53 ως αύτη ετροποποιήθη υπό του άρθρ. 1 του ν.δ. 2519/53 τους ένεκα νόσου εκ στοιχείων του ΤΑΚ βεβαιουμένης ή στρατεύσεως μη δυνηθέντας εμπροθέσμως να υποβάλωσι την περί αποζημιώσεως αίτησιν αυτών. —4. Ο δυνάμει του άρθρ. 6 του ν. 2348/53 συσταθείς «Ειδικός Λογαριασμός Καπνεργατών» καταργείται από της δημοσιεύσεως του παρόντος, των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων αυτού αναλαμβανομένων εφεξής υπό του Κλάδου Συντάξεων του Ι.Κ.Α., νομιμοποιουμένων των πράξεων της Διοικήσεως αυτού επί τη βάσει των οποίων κατεβλήθησαν υπό του Ι.Κ.Α. συντάξεις και εφ' άπαξ αποζημιώσεις εις ησφαλισμένους και συνταξιούχους του συγχωνευθέντος εις τούτο Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατών. —5. Το υπόλοιπον του Λογ/σμού Αλληλοβοηθείας υπαλλήλων ΤΑΚ, μεταφέρεται εις τον Λογ/σμόν Προνοίας υπαλλήλων ΤΑΚ, προς ενίσχυσιν και κάλυψιν των υποχρεώσεων αυτού. Μετά την εξ ολοκλήρου διάθεσιν των κεφαλαίων του Λογ/σμού Προνοίας υπαλλήλων ΤΑΚ δια την αποπληρωμήν κατά σειράν προτεραιότητος των οφειλομένων βοηθημάτων Προνοίας εις τους ήδη εξελθόντας υπαλλήλους του τέως ΤΑΚ ο ανωτέρω Λογ/σμός καταργείται. Οι εις τον

¹ Κδ Ν. 1953 σ. 805

ανωτέρω καταργούμενον Λογαριασμόν Προνοίας ησφαλισμένοι και ήδη εις το Ι.Κ.Α. εντεταγμένοι υπάλληλοι του ΤΑΚ υπάγονται εφεξής εις την ασφάλισιν του «Ειδικού Λογαριασμού Προνοίας προσωπικού του Ι.Κ.Α.». Δια β. διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού Εργασίας θέλουν ορισθή τα της αναγνωρίσεως και εξαγοράς της προϋπηρεσίας των ανωτέρω υπαλλήλων και πάσα σχετική λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης παραγράφου.

Άρθρο 12.

1. Αι δια του παρόντος Νομ. Διατάγματος τροποποιούμεναι διατάξεις του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51 εξακολουθούσιν ισχύουσαι παραλλήλως προς τας διατάξεις του άρθρ. 5 του παρόντος μέχρι 31.12.1961. Ειδικώς προκειμένου περί συνταξιοδοτήσεως λόγω γήρατος βάσει των προϋποθέσεων της περιπτ. β' της § 1 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51, και των προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως ησφαλισμένων του Ι.Κ.Α. εχόντων την ιδιότητα του συνταξιούχου, αύται εξακολουθούν να ισχύουν παραλλήλως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1960. Το ποσόν της συντάξεως, εν περιπτώσει απονομής κατά τα ανωτέρω συντάξεως βάσει του τροποποιουμένου άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51, υπολογίζεται συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρ. 29 του αυτού νόμου, ως αύται ίσχυον προ της ισχύος του παρόντος νομοθ. Διατάγματος. Μετά την πάροδον των ως άνω χρονολογιών, πάσα αίτησις υποβαλλομένη εις το Ι.Κ.Α., κατ' εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου, κρίνεται επί τη βάσει των διατάξεων του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51, ως τούτο τροποποιείται δια του παρόντος νομοθ. Διατάγματος. —2. Πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, εξακολουθούν δικαιούμενα ταύτης μέχρι λήξεως του δικαιώματος αυτών εις σύνταξιν. Δια την συνέχισιν της συνταξιοδοτήσεως των λόγω αναπηρίας συνταξιούχων και επιδοματούχων λόγω αναπροσαρμογής, ων η συνταξιοδότησις ή επιδότησις λήγει μετά την δημοσίευσιν του παρόντος, λαμβάνονται υπ' όψιν αι χρονικαί προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως επί τη βάσει των οποίων το πρώτον απενεμήθη η σύνταξις λόγω αναπηρίας ή το επίδομα αναπροσαρμογής. —3. Πρόσωπα λαμβάνοντα κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος επίδομα αναπροσαρμογής εξακολουθούν δικαιούμενα τούτου μέχρι λήξεως του δικαιώματός των συμφώνως προς την ανωτέρω διάταξιν. Ειδικώς προκειμένου περί προσώπων επιδοτουμένων λόγω αναπροσαρμογής κατ' εφαρμογήν της υπ' αριθ. 73033 27.12.1956 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ταύτα συνεχίζουσι την επιδότησιν των μέχρι της τροποποιήσεως ή καταργήσεως της αποφάσεως ταύτης κατόπιν προτάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. εγκρινομένης εν όλω ή εν μέρει υπό του Υπουργού Εργασίας. —4. Κυρούται αι υπ' αριθ. 82195 1.11.59/10.12.1959 και 26783/Υ.271/22.4.960 αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας περί συνεχίσεως καταβολής του υπ' αυτών προβλεπομένου επιδόματος αντιτίμου τροφής φυματικών και του ειδικού επιδόματος εκ δραχμών 300 εις φυματικούς ησφαλισμένους. Από της λήξεως της υπό της § 1 του άρθρ. 7 του ν.δ. 3762/57¹ προβλεπομένης διαιτίας και των υπό των ως άνω αποφάσεων προθεσμιών δύναται να παρατείνεται η συνέχισις καταβολής του επιδόματος αντιτίμου τροφής, δια τους μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος εξελθόντας και πληρούντας τας προϋποθέσεις των διατάξεων του προειρημένου άρθρου δι' αποφάσεων του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. εγκρινομένων υπό του Υπουργού Εργασίας εφ' όσον η οικονομική κατάστασις του Ι.Κ.Α. επιτρέπει την εκ της καταβολής του εν λόγω επιδόματος πρόσθετον επιβάρυνσιν του προϋπολογισμού αυτού. —5. Αι κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος καταβαλλόμεναι υπό του Ι.Κ.Α. συντάξεις εις τους συνταξιούχους αυτού αυξάνονται κατά 4%. —6. Ησφαλισμένοι ήδη παρά τω Ι.Κ.Α. συμπληρώσαντες κατά την δημοσίευσιν του παρόντος το 48ον έτος της ηλικίας των και πραγματοποιούντες πεντακοσίαν (500) τουλάχιστον ημέρας εργασίας, εξ ων ανά εκατόν τουλάχιστον καθ' έκαστον των πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ό θέλουσι συμπληρώσει το 65ον έτος της ηλικίας προκειμένου περί αρρένων ή το 60ον προκειμένου περί θηλέων ή υποβάλει την περί απονομής συντάξεως λόγω γήρατος αίτησιν των μετά την συμπλήρωσιν των ανωτέρω ορίων ηλικίας ή καταστούν ανάπηροι, κατά την έννοιαν της § 2 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51, δικαιούνται συντάξεως, εφ' όσον δεν τυγχάνουν κατά τον χρόνον της απονομής της συντάξεως συνταξιούχοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως. Αι ως άνω 500 τουλάχιστον

¹ Κδ Ν. 1957 σ. 567

ημέραι εργασίας αυξάνονται, ανά 175 τοιούτας κατά μέσον όρον δι' έκαστον των ημερολογιακών ετών των αμέσως επομένων εκείνου της δημοσιεύσεως του παρόντος. Μέλη οικογενείας ησφαλισμένου εκ των υπό της § 6 του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51 οριζόμενων τοιούτων, δικαιούνται συντάξεως λόγω θανάτου, εφ' όσον ο θανών ησφαλισμένος είχε πραγματοποιήσει κατά τον χρόνον του θανάτου του τας ως άνω ημέρας εργασίας. –7. Ουδεμία σύνταξις μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων, χορηγουμένη εφεξής εις ησφαλισμένον του Ι.Κ.Α. βάσει των διατάξεων του παρόντος νομοθετικού διατάγματος, δύναται να είναι μικροτέρα της ης θα κατεβάλλετο εις αυτόν, εάν το ποσόν ταύτης υπελογίζετο κατά τας ισχύουσας προς της δημοσιεύσεως του παρόντος διατάξεις. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εκδιδομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. ου Ι.Κ.Α. δύναται εις εκάστην αύξησιν ή αναπροσαρμογήν των συντάξεων να μεταβάλλονται οι πίνακες Α και Β του άρθρ. 28 του αν. ν. 1846/51 κατά τρόπον ώστε το προκύπτον ποσόν συντάξεως να μη είναι κατώτερον των μέχρι της αυξήσεως ή της αναπροσαρμογής καταβαλλομένων συντάξεων. –8. Μετά παρέλευσιν εξαμήνου από πάσης εφεξής χορηγουμένης γενικής αυξήσεως του εκάστοτε ισχύοντος κατωτάτου ημερομισθίου ανιδικεύτου εργατού, ο Υπουργός Εργασίας δύναται να προβαίνει δι' αποφάσεώς του δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εις αύξησιν των υπό του Ι.Κ.Α. χορηγηθεισών βάσει πλειόνων των 1200 ημερών εργασίας συντάξεων ή ανεξαρτήτως αριθμού ημερών εργασίας επί συντάξεων λόγω ατυχήματος, εφ' όσον κατά την ητιολογημένην γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. διαπιστούται οικονομική επάρκεια αυτού.

Άρθρο 13

Δια πράξεως του Υπουργού Εργασίας εκδιδομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, δύναται να αναγνωρίζεται εις εργατοτεχνίτας απασχοληθέντας εις πάσης φύσεως οικοδομικάς και συναφείς εργασίας, εγγραφέντας δε υπό την ιδιότητά των ταύτην εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. μέχρι της 1.1.1954 αριθμός ημερών εργασίας δι' έκαστον των επτά ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγουμένων της ισχύος του εις εκτέλεσιν του άρθρ. 40 του ν.δ. 2698/1953 εκδοθέντος Κανονισμού και πάντως δια χρόνον ουχί προγενέστερον της υπαγωγής των εις την ασφάλισιν. Δια της αυτής πράξεως θέλουν ορισθή ο αριθμός των δυναμένων να αναγνωρισθούν κατά τα ανωτέρω ημερών εργασίας, οι όροι και αι προϋποθέσεις αναγνωρίσεως αυτών, ο τρόπος αποδείξεως της ιδιότητος του εργατοτεχνίτου οικοδόμου, ως και πάσα σχετική δια την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου λεπτομέρεια.

Άρθρο 14.

1. Αι αποδοχαί του δια του άρθρ. 15 του υπ' αριθ. 2698/1953 ν.δ/τος «περί Διοικήσεως του Ι.Κ.Α. κλπ» προστεθέντος εις το Νομικόν Συμβούλιον του Κράτους κυρίου προσωπικού καταβάλλονται υπό του Δημοσίου επί απολήψει παρά του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφ' όσον και δι' όσον χρόνον το προσωπικόν τούτο τοποθετηθή εις το Ι.Κ.Α. – 2. Δια β.διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Εργασίας δύναται να κωδικοποιώσιν εις ενιαίον κείμενον νόμου οι ισχύουσαι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περί Ι.Κ.Α. διάταξις. Κατά την κωδικοποίησιν τούτων επιτρέπεται η μεταβολή της σειράς των άρθρων και η αύξησις ή μείωσις του αριθμού αυτών και των παραγράφων, επιτρεπομένων άμα και διορθώσεων εις την φραστικήν διατύπωσιν αυτών, άνευ όμως αλλαγής της εννοίας του κειμένου.

Άρθρο 15

Η ισχύς του παρόντος νομοθετικού διατάγματος άρχεται από της πρώτης του επομένου της δημοσιεύσεώς του μηνός, εξαιρέσι των διατάξεων αυτού δι' ας ορίζεται διάφορος χρόνος ισχύος των.